

§ 30. Częściowe wyciągi z planu, sporządzone drogą zwyczajnego kopjowania (nielitograficznie), winny zawierać wyłącznie rysunek kolonji lub parcel należących do petentów z wykazaniem niezbędnych danych geodezyjnych, dotyczących tych kolonji lub parcel.

§ 31. Gdy nie wszystkie linje graniczne kolonji lub parcel wykazanych na częściowym wyciągu posiadają dane geodezyjne (długości boków i wymiary kątów), to wyciąg należy uzupełnić przez umieszczenie linii dowiązujących te kolonje lub parcele do utrwalonych na gruncie ciągów poligonalnych lub obwodnicy z wykazaniem właściwych cyfrowych danych geodezyjnych. Linje te mogą być wykreślone szematycznie t. j. bez zachowania skali.

§ 32. Na częściowych wyciągach opisywać należy tylko grunty przyległe do kolonji lub parcel wykazanych na wyciągu. Opis tych gruntów winien być sporządzony wyłącznie podług nazw miejscowości, względnie ustalonych na planie numerów poszczególnych kolonji lub parcel, bez wyszczególnienia nazwisk właścicieli.

§ 33. Tytuły planów oryginalnych winny być całkowicie wypisane na wyciągach częściowych z dodaniem na początku tytułu wyrazu: „Częściowy wyciąg”.

§ 34. Odrysy planów w całości winny być poświadczane przez umieszczenie na nich napisu: „Odrysy niniejszy jest zgodny z oryginałem i wydany został (imię i nazwisko) na skutek prośby z dnia ..... r. № .....”.

§ 35. Częściowe wyciągi z planów winny być poświadczane przez umieszczenie na nich napisu: „Wyciąg niniejszy sporządzony prawidłowo i zgodnie z planem oryginalnym i wydany został (imię i nazwisko) na skutek prośby z dnia ..... r. № .....”.

§ 36. Napisy przewidziane w §§ 34 i 35 winny być zaopatrzone podpisami prezesa okręgowego urzędu ziemskiego i kierownika wydziału technicznego, datą, pieczęcią urzędu i № dziennika.

§ 37. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego, oraz na obszarze okręgu administracyjnego wileńskiego.

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

510.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1924 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłaty za egzaminy uczniów aptekarskich w b. Dzielnicy Pruskiej.

Na mocy art. 2 p. 17 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P.

№ 63 poz. 371), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 29 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dn. 18 maja 1904 r. w przedmiocie egzaminów aptekarskich (Dz. P. Rz. Niem. str. 150), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę za egzaminy uczniów aptekarskich, przewidzianą w § 7 rozporządzenia kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dn. 18 maja 1904 r. (Dz. Pr. Rz. Niem. str. 150) ustanawia się w wysokości 30 złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. dzielnicy pruskiej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 12 grudnia 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłaty za egzaminy uczniów aptekarskich (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 1 poz. 6).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

511.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 maja 1924 r.

w przedmiocie ustalenia kaucji zarobkowych pośredników pracy.

Na mocy art. 6 (ustęp 1) i 22 ustawy z dnia 21 października 1921 r. o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. № 88, poz. 647), oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej zarządu spraw pracy i opieki społecznej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 168), zarządza się co następuje:

§ 1. Kaucja zarobkowych pośredników pracy wynosi:

- dla pośredników, trudniących się pośrednictwem pracy dla jednej kategorii pracowników 150 złotych,
- dla pośredników, trudniących się pośrednictwem pracy dla dwóch lub więcej kategorii pracowników 300 złotych.

§ 2. Zarobkowi pośrednicy pracy, którzy złożyli kaucję według norm, ustalonych w § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w rozporządzeniu z dnia 30 stycznia 1922 r. do ustawy o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1031), winni w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyć we właściwym urzędzie wojewódzkim kwit Kasy Skarbowej o złożeniu kwoty, uzupełniającej kaucję do norm, ustalonych rozporządzeniem niniejszym.

§ 3. Zarobkowe biura pośrednictwa pracy, których właściciele nie zastosują się do przepisu powyższego § 2-go, ulegną likwidacji w terminie, oznaczonym przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

G. Simon

512.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 7 czerwca 1924 r.

o wprowadzeniu w życie ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ustaw o obowiązkowym ubezpieczeniu robotników od wypadków na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego oraz Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 2 i 12 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ustaw o obowiązkowym ubezpieczeniu robotników od wypadków na obszar województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego oraz Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148) zarządza się co następuje:

§ 1. Oznacza się na dzień 1 lipca 1924 roku termin zastosowania ustaw, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148) do przedsiębiorstw, znajdujących się na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego oraz Ziemi Wileńskiej, wymienionych niżej w punktach a, b i c bez względu na to, czy przedsiębiorstwa te stanowią własność osób fizycznych, osób prywatno-prawnych, czy osób prawa publicznego, z wyjątkiem kolei i kolejek żelaznych oraz gospodarstw rolnych i leśnych:

- a) do wszystkich przedsiębiorstw, używających motorów lub kotłów zamkniętych i zatrudniających przez cały rok przeciętnie ponad 5 osób;
- b) do następujących przedsiębiorstw, bez względu na to, czy używają motorów lub kotłów zamkniętych, oraz bez względu na ilość osób w nich zatrudnionych: kolejki i tramwaje elektryczne, przedsiębiorstwa żeglugi parowej na rzekach i jeziorach, promy, przewozy na rzekach, holowanie statków, zakłady przepra-

wy pociągów, przedsiębiorstwa splawiania drzewa, przedsiębiorstwa ładowania i wyładowywania okrętów, składy dźwigarów i ciężkiego żelaza, samoloty do przewozu osób lub rzeczy, kopalnie i huty oraz ich zakłady uboczne, zakłady wyrabiające materiały wybuchowe lub używające przy produkcji materiałów wybuchowych; przedsiębiorstwa budowlane, jako to: pogłębianie lądowe i podwodne, przedsiębiorstwa wiertnicze, jako samoistne przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwa pogłębiania szybów jako samoistne przedsiębiorstwa, budowa mostów, budowa kanałów, roboty około tam, roboty demolacyjne, roboty drenarskie, budowa i rekonstrukcja kolei żelaznych, montowanie i demontowanie konstrukcji żelaznych, budownictwo lądowe, budowa dróg, budowa dróg wodnych; przemysł budowlany jako to: studniarze, pokrywacze dachów, murarze, cieśle; zawodowe straże pożarne;

- c) do wszystkich przedsiębiorstw, nie używających motorów lub kotłów zamkniętych, nieobjętych punktem b) niniejszego paragrafu, a zatrudniających przez cały rok przeciętnie ponad 15 osób.

Jeżeli dane przedsiębiorstwo składa się z kilku części, z których tylko pewne części podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w myśl postanowień poprzedniego ustępu, wówczas obowiązek ubezpieczenia rozciąga się i na te części przedsiębiorstwa, które w myśl postanowień poprzedniego ustępu nie podlegałyby temu obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków, gdyby były prowadzone samoistnie.

§ 2. Przedsiębiorcy, względnie zawiadowcy, kierownicy lub pełnomocnicy, istniejących już przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, winni zgłosić te przedsiębiorstwa w terminie 30 dni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, w Zakładzie ubezpieczenia od wypadków we Lwowie. Zgłoszenie przedsiębiorstw, uruchomionych po dniu 1 lipca 1924 r. począwszy, ma nastąpić w ciągu 14 dni od uruchomienia przedsiębiorstwa. Formularze zgłoszenia można otrzymać w Zakładzie ubezpieczenia od wypadków, od władz administracyjnych I-ej instancji oraz inspektorów pracy. Do czasu dostarczenia przez Zakład ubezpieczenia od wypadków tych formularzy, zgłoszenie winno nastąpić bez użycia przepisanych formularzy. W tym ostatnim przypadku należy podać:

- a) imię i nazwisko i adres przedsiębiorcy oraz firmę;
- b) imię, nazwisko i adres zastępcy przedsiębiorcy, uprawnionego do odbioru pism Zakładu;
- c) rodzaj przedsiębiorstwa z określeniem używanych motorów i maszyn;
- d) przeciętną liczbę i płacę wszystkich osób zatrudnionych, względnie osobno urzędników, robotników, mężczyzn, kobiet, młodocianych i dzieci;
- e) przeciętną liczbę dni ruchu przedsiębiorstwa w ciągu roku.